

[Ib Christensen]

for kadmiumholdige produkter fra 1980. EF-Kommissionen truer med, at det kan få indflydelse på handelsforbindelserne mellem EF og Sverige, hvis bestemmelserne gennemføres (Aarhus Stiftstidende 15/7 1979).

Verdenssundhedsorganisationen WHO har kaldt kadmium for et af de største miljøproblemer i verden. På trods heraf vil EF-Kommissionen altså forhindre begrænsninger i spredningen af miljøgiften. Det var som bekendt stærkt kadmiumholdigt spildevand fra en industrivirksomhed, der for nogle år tilbage afstedkom den uhyggelige forgiftningsulykke med menneskelig forkrøbling i Japan.

Det må forekomme helt uacceptabelt, at EF-Kommissionen under trussel om handelspolitiske repressalier prøver at spænde ben for et ikke-EF-lands ret til at føre selvstændig miljøpolitik.

Besvarelse (30/7 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Danmark ville ikke acceptere, om EF fremsatte en trussel om handelsrestriktioner som middel til at forhindre rimelige miljøforanstaltninger i et ikke-EF-land. Efter en undersøgelse af sagen kan jeg oplyse, at en sådan trussel ikke er fremsat af EF-Kommissionen over for Sverige.

I medfør af en aftale december 1977 mellem Sverige og EF-Kommissionen om gensidig udveksling af informationer og synspunkter på miljøområdet har Sverige i marts 1979 meddelt EF-Kommissionen, at man med virkning fra 1. januar 1980 agter at forbyde import i Sverige af forskellige kadmiumholdige produkter. Kommissionen har 2. maj d. å sendt Sverige en skrivelse, hvori den anerkender betydningen af at beskytte miljøet mod forureningsrisici specielt hidrørende fra kadmium. Det hedder i skrивelsen, at det svenske forslag vil få en væsentlig indvirkning på handelen mellem EF og Sverige og i særdeleshed vil få betydelige handelsmæssige følger for EFs eksport til Sverige af kadmumpigmenter, stabilisatorer, færdigvarer og kadmiumbelagte varer. Kommissionen anser yderligere drøftelser for nødvendige med henblik på at afgøre, hvorvidt de planlagte importrestriktioner er i overensstemmelse med frihandelsaftalen mellem EF og Sverige. Kommissionen redegør endvidere for sit arbejde på at forberede forslag i EF til be-

grænsning af kadmiumforurening, og skrивelsen munder ud i, at Kommissionen foreslår den svenske regering, dels at der foretages fælles overvejelser om beskyttelsesforanstaltninger, dels at datoen for iværksættelse af de svenske foranstaltninger udskydes ud over 1. januar 1980 med henblik på om muligt at samordne forholdsreglerne og at give industrien tid til at tilpasse produktionen til de nye krav. EF-kommissionen har således ikke, hverken i skrивelsen eller på anden vis, truet med handelsrestriktioner, og den anfægter ikke Sveriges ret i henhold til frihandelsaftalen til at gennemføre importforbud, som er begrundet i den offentlige sundhed. Sagen vil blive drøftet på et møde mellem EF-Kommissionen og Sverige den 15. oktober d. å.

Til ministeren for skatter og afgifter (19/7 79) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Mener ministeren, at hyrevognserhvervet er blevet ligestillet i erhvervsmæssig henseende ved de nyindførte energiafgifter?«
(Spm. nr. 1204).

Begrundelse.

I bladet »Taxa Nyt«, nr. 7, juli 1979, beklager redaktør Bent Schou, at hyrevognserhvervet næsten som sædvanlig blev sorteper ved kriseindgrebet fra folketinget og spørger: »hvorfor skal hyrevognserhvervet belastes så hårdt, ja, næsten belastes dobbelt af det, andre samfundsgrupper skal bøde med?«. Spørgsmålet er begrundet med, at »først bliver vore indtægter sat ned på grund af de afgifter, der nu er indført pr. 1. juli 1979, og dernæst skal vi i vort private budget udrede det samme som andre befolkningsgrupper, altså en dobbelt beskatning af hyrevognsfolk.«

Besvarelse (26/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Ved afgiftsforhøjelserne på energiområdet er der lagt vægt på at få gennemført afgifter, der kan anspore til begrænsning af energiforbruget.

Når produktionsvirksomhederne og andre momsregistrerede virksomheder er fritaget for olie-, el- og gasafgifterne, er dette sket af